

Denne grænse indebærer efter det oplyste, at hovedreglen i praksis er, at transmissionsvirksomhed kræver bevilling, og at distributionsvirksomhed kan drives uden bevilling.

Efter § 3, stk. 1, i elforsyningsloven af 1977 kunne bevilling ikke gives for en kortere periode end 20 år. Det fremgår af forarbejderne til loven, at hensigten var at tidsbegrænse bevillingerne til 20 år under hensyn til anlæggenes økonomiske levetid, jf. Folketingstidende 1975-76, Tillæg A, sp. 1012 f.

Ved lov nr. 89 af 10. februar 1988 blev elforsyningslovens § 3, stk. 1, ændret således, at bevilling nu »ikke kan gives for et kortere tidsrum end 2 år«. Samtidig indebar ændringsloven, at de eksisterende bevillinger, som var udstedt i 1978 og 1979 med udløb 20 år senere, uden forudgående ansøgning blev forlænget til den 31. december 1999, jf. den nye bestemmelse i lovens § 17, stk. 4.

Om baggrunden herfor er der i bemærkningerne til loven bl.a. anført (Folketingstidende 1997-98, Tillæg A, side 3):

»De fleste bevillinger blev udstedt i 1978, og for samtlige af de til dato udstedte bevillinger gælder, at disse er tidsbegrænsede til en 20-årig periode. Det fremgår af bevillingerne, at der senest 5 år før bevillingernes udløb skal indledes forhandlinger mellem myndighederne og elsel-skaberne med henblik på en eventuel forlængelse af bevillingerne.

Energiministeriet indledte medio 1993 forhandlinger med alle bevillingshavere med bevilling, der udløber i 1998. Under de indledende forhandlinger med Danske Elværkers Forening besluttede man imidlertid, at det ikke på daværende tidspunkt var formålstjenligt at indgå realitetsforhandlinger om den konkrete formulering af de nye bevillinger, idet der herskede stor usikkerhed om udformningen af den forventede EU-lovgivning på området. Forhandlingerne har herefter afventet denne lovgivning.

EU-direktiv 96/42/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet blev endelig vedtaget på rådsmødet i december 1996 og trådte i kraft den 19. februar 1997. Medlemsstaterne har frist til den 19. februar 1999 til implementering af direktivet.

Miljø- og Energiministeriet overvejer i forbindelse med implementeringen af eldirektivet en omfattende revision af el- og varmelovgivningen. Denne revision omfatter også bevillingssy-

stemet, der er baseret på den hidtidige struktur og rollefordeling i elsektoren og derfor i et vist omfang er forældet. Der er endvidere tale om, at indførelsen af konkurrence i elsektoren vil indebære ændrede strukturforhold og en regulering af de offentlige forpligtelser, som elsektoren er pålagt. Der må således forventes ændringer i bevillingsreglerne, og det er derfor uhensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at udstede bevillinger for endnu en 20-årig periode. Lovforslaget giver hjemmel til at tidsbegrænse nye bevillinger til et kortere tidsrum, ligesom flertallet af de eksisterende bevillinger ligeledes forlænges for en kortere periode.«

Også aktivitet som systemansvarlig virksomhed sker efter bevilling, jf. elforsyningslovens § 3 a, der trådte i kraft den 1. januar 1998. I/S Eltras og Elkrafts bevillinger udløber den 31. december 1999.

2.3. Den gældende prisregulering

Elforsyningsvirksomhederne drives efter det såkaldte hvile i sig selv-princip, jf. elforsyningslovens § 9 og § 10. Virksomhederne har dog adgang til en rimelig forrentning af deres indskudskapital.

Elforsyningsvirksomheder kan over elpriserne i 5 år før anlæggets ibrugtagning indregne henlæggelser på op til 75 pct. af den budgetterede anlægssum. Der henvises til bekendtgørelse nr. 108 af 23. marts 1977 om driftsmæssige afskrivninger og henlæggelser m.v. i elforsyningsvirksomheder.

3. Miljø- og Energiministeriets lovudkast

3.1. Bevillingssystemet

Efter lovudkastet kræves der – ligesom i dag – bevilling til elproduktion fra anlæg med en kapacitet på over 25 MW, jf. § 10 i lovudkastet.

Efter lovudkastet kræves der endvidere bevilling til transmissionsvirksomhed og til netvirksomhed, dvs. for aktiviteter, der angår selve driften af distributionsnettet. Der henvises til lovudkastets § 19.

I lovudkastet fastsættes også krav om bevilling til såkaldt forsyningspligtig virksomhed, jf. lovudkastets § 33. Herved forstås »virksomhed med bevilling, der forsyner forbrugere, som ikke har eller kan gøre brug af muligheden for valg af egen leverandør, med elektricitet«, jf. lovudkastets § 5.